

POSTANOWIENIE

Dnia 16 kwietnia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tadeusz Wiśniewski

w sprawie z powództwa R. R.
przeciwko Skarbowi Państwa - Dyrektorowi Generalnemu Służby Więziennej
o zadośćuczynienie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 16 kwietnia 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 11 kwietnia 2013 r., sygn. akt I ACa [...],

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2) zasądza od powoda na rzecz pozwanego Skarbu Państwa - Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa kwotę 5400 (pięć tysięcy czterysta) zł z tytułu kosztów postępowania kasacyjnego;**
- 3) przyznaje radcy prawemu I. G. od Skarbu Państwa (Sąd Apelacyjny w [...]) kwotę 5400 (pięć tysięcy czterysta) zł powiększoną o stawkę podatku od towarów i usług z tytułu udzielonej powodowi z urzędu nieopłaconej pomocy prawnej w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

W sprawie nie zachodzi żadna z przesłanek uzasadniających przyjęcie wniesionej skargi kasacyjnej do rozpoznania. Skarżący opiera wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej na występowaniu w sprawie istotnego zagadnienia prawnego sprowadzającego się do wyjaśnienia chwili, od której rozpoczyna bieg termin przedawnienia roszczenia o naprawienie szkody, o którym to terminie mowa w art. 442¹ k.c. Stanowiska strony skarżącej nie sposób jednak podzielić. Przedstawione zagadnienie i zawarte w skardze zarzuty sprowadzają się do zakwestionowania przez skarżącego ustalenia faktycznego Sądów *meriti* określającego chwilę, w jakiej powód dowiedział się o szkodzie i osobie obowiązanej do jej naprawienia. Tymczasem poczynione w tym zakresie ustalenia sądowe są jednoznaczne i mają dla Sądu Najwyższego wiążący charakter w postępowaniu kasacyjnym (art. 398¹³ § 2 k.p.c.).

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 1 k.p.c. *a contrario*).

O kosztach postępowania kasacyjnego Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 98 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.

Sąd Najwyższy na podstawie § 6 pkt 7 w zw. z § 11 ust. 4 pkt 1 w zw. z § 15 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (t.j. Dz. U. z 2013 r., poz. 490) zasądził na rzecz pełnomocnika powoda koszty nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.